

Den förvridna bilden av den muslimska kvinnan

Översatt av: **Anila Mohammad**

Från: <http://thetruereligion.org/distorted.htm>

Sedan höjdpunkten av den feministiska rörelsen på 70-talet har den muslimska kvinnans status granskats under ett förstoringsglas. Tråkigt nog har förstoringsglaset varit av en ovanlig sort. Ovanlig på det sättet att den är väldigt selektiv när det gäller vilka föremål som skall förstoras upp, andra föremål förvränger den till en sådan nivå att dem inte längre känns bekanta. Jag kommer ihåg när jag en gång läste en "djupgående" artikel om den muslimska kvinnans liv. Artikelns "förklarade" att en man kan skilja sig från en kvinna genom att helt enkelt säga "Jag skiljer mig från dig, Jag skiljer mig från dig, Jag skiljer mig från dig". Denna artikel kan leda vem som helst som inte har någon kunskap om islamiska regler angående skilsmässa, att tro att på mindre än fem sekunder så har kvinnan ingen man och lämnad till att klara sig själv (och möjligtvis barnen). Frågan som direkt dök upp hos mig var, "skrev författaren i sin oskuldssfullhet detta eller av ren okunnighet eller var det en av många försök att nedsätta religionen Islam och dess anhängare (muslimerna)?" Det kan vara min egen paranoia. Men jag lutar åt det senare alternativet.

Sanningen om islam är att det är den mest humana och har den mest rättvisa systemet som existerar när det gäller skilsmässa. För det första, många olika möjligheter finns och prövas innan beslut om skilsmässa tas. Om mannen och kvinnan bestämmer sig för att det inte kan leva tillsammans som man och hustru, säger mannen (i de flesta fall, inte alltid) för att påbörja skilsmässan "Jag skiljer mig från dig". Från denna stund börjar vänteperioden. Vänteperioden varar i tre menstruations cyklar för att man skall bli säker på att kvinnan inte är gravid. Denna period ger paret tid att tänka över hur de skall göra och om detta verkligen är vad dom vill göra. Det finns inga advokater inblandad för att försvåra eller plåga en redan delikat situation.

I de fallen där det är uppenbart att kvinnan är gravid varar vänteperioden hela graviditeten. Under vänteperioden (även om kvinnan är gravid eller inte) är mannen skyldig att skaffa mat, kläder och tak över huvudet för kvinnan, precis som han gjorde innan skilsmässan påbörjades. Om paret genomför skilsmässan fram tills barnet har fött och kvinnan ammar barnet, är fadern skyldig att skaffa mat och kläder till både undertiden som ex-frun ammar (max 2 år). Efter amningstiden, är fadern skyldig att sörja för barnet tills han/hon inte längre är i behov av försörjning.

Det är rätt ironiskt att i ett så "avancerad samhälle" som Amerika, finns det skilsmässosfall där kvinnorna tvingas betala underhåll till sina ex-makar. Kan detta och många andra saker som vi vet om Amerikas system vad gäller skilsmässa jämföras med Islams system för skilsmässa?

Jag har även läst historier var i det konstateras att kvinnor tvingas att gifta sig med män utan att de gett sitt medgivande. Detta påminner inte på något som helst sätt om äktenskapssystemet inom Islam. I Islam gifter sig kvinnan med en man som hon själv valt. Hon kan även gifta sig med en man som hennes moder/fader eller både motsätter sig. Poängen är den att det är kvinnan som har det slutgiltiga beslutet när det gäller vem hon vill gifta sig med. När mannen och kvinnan har bestämt sig för att det är intresserade av att gifta sig med varandra, bestämmer man en hemgift. En hemgift är inte ett pris för bruden utan en gåva från brudgummen till sin brud. Dem kommer överens om en gåva som brudgummen har råd med. Under profetens (Allahs frid och välsignelse vare med honom) tid gav man ofta boskap eller pengar. Detta var ett vist

beslut på den tiden. Om mannen skilde sig eller hon blev änka, hade hon en ekonomisk säkerhet att falla tillbaka på även om det bara var för en begränsad tid. När mannen och kvinnan är gifta skall mannen ge henne kläder, mat, ta över huvudet och utbilda henne (eller ge henne möjlighet att utbilda sig) på precis samma sätt som han själv.

Den sista förvidna bilden som jag vill ta upp är den som berör den muslimska kvinnans klädsel. Västerländsk influerad media målar upp vår klädsel som omodern och förtryckande. Det är egentligen överflödigt att säga det men jag avviker från deras åsikt. Vår kläd kod hindrar oss inte från att göra något produktivt i våra liv. Muslimska kvinnor har varierande jobb och klädseln har inte varit något hinder för det. När det gäller tidpunkten angående den muslimska kvinnans klädsel verkar dagsläget som den mest lämpliga tidpunkten med tanke på den ökande omoralen i världen idag.

För dem som säger att den Islamiska klädseln är omodern, pratar ur okunnighet. Den ökande omoralen och rättegångarna just nu visar ett ökat behov av Hijaab. Mer den någonsin nu innan sexuella brott ökar. Trots att samhället säger att en kvinna kan klä sig hur hon vill, när ett våldtäktsfall tas upp är det kvinnan som utsätts för förhör. Den första frågan är alltid "Hur var du klädd?" Detta koncept är en motsats mot den så kallade nutida kvinnan. Det finns även ett direkt samband mellan hur mycket respekt en man ger en kvinna och hur mycket av sin kropp hon visar.

Avslutningsvis hoppas jag att denna artikel har hjälpt till att ge en klarare bild av den förvidna/missförstådda aspekten av Islam och kvinnan. Kvinnan i islam är respekterad och är högt värderad. Vi kommer aldrig att finna framgång eller lösning på våra problem innan vi inser att Allah vet bäst och att det icketroendes samhälle kommer att leda sig själv till undergång.